

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/719/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7110202074
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7110202074.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu: P. Š., nar. X.X.XXXX, bytom W. X, X., zastúpený na základe plnej moci: H. Š., nar. X.X.XXXX, bytom X., T. XX, proti žalovanému: Y. U. D. Z., X., T. XX, X., IČO XX XXX XXX, zast.: JUDr. Ivan Husár, advokát so sídlom Vojenská 14, Košice, o návrhu žalobcu na povolenie obnovy konania, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo 7. marca 2014 č. k. 18C/10/2010-163

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice I (ďalej len „súd“ alebo „súd prvého stupňa“) napadnutým uznesením návrh na obnovu konania Okresného súdu Košice I sp. zn. 11 C 97/2005 zamietol a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobca sa návrhom, podaným súdu 25. januára 2010, domáhal obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 11C 97/2005 z toho dôvodu, že sú tu nové dôkazy a skutočnosti, ktoré nemohol predložiť v konaniach prvostupňového a odvolacieho súdu z dôvodu, že ich nemal k dispozícii. Žalobca predložil súdu zmluvu o výkone správy z 19. januára 1994, ktorú obstaral v decembri 2009, oznámenie Generálnej prokuratúry z 18. januára 2010 o postupe vybavenia trestného oznámenia, týkajúceho sa napádaných rozsudkov a rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2009 č. k. 1Co/292/2008-313, potvrdzujúci správnosť označenia Y. U. D. Z. X., T.Á. XX, X., ako žalovaného, aj v konaniach pod sp. zn. 11C 97/2005 a 6Co 141/2008-199, proti ktorým návrh na obnovu konania smeruje. Tieto dôkazy žalobca považoval za také, ktoré mu môžu v obnovenom konaní zabezpečiť jeho úspech. Žalobca poukázal na to, že pokiaľ žalovaný uzavrel zmluvu o vykonaní dražby jeho bytu, uzavrel túto zmluvu len vo svojom mene a len za seba, a vlastníkov bytov na W. X nezastupoval, vlastníci bytov ani nevedeli, že v ich mene niekto takýto právny úkon uzatvára. Oprávnenie žalovaného na uzavretie zmluvy o výkone dražby nevyplýva ani zo zmluvy o výkone správy, ani z iného oprávnenia. Na tieto skutočnosti podľa neho mali súdy prihliadnuť z úradnej povinnosti. Ďalej poukázal na to, že v čase vykonania dražby nemal voči žalovanému žiaden dlh. Dlh, ktorý uvádza žalovaný vo výške 98.094,80,- Sk, na základe ktorého realizoval záložné právo, neexistoval. Na podporu svojich tvrdení predložil súdu rozpis vzájomných práv a záväzkov medzi ním a Y. Z. X. za obdobie od roku 1995 až 2005 a s ním súvisiace súdne rozhodnutia, ako aj vyúčtovania služieb.

Súd prvého stupňa poukázal na to, že už uznesením z 21. septembra 2011 č. k. 18 C 19/2010-69 návrh na obnovu konania zamietol pre jeho neprípustnosť a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací predmetné uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol tak z dôvodu, že žalobca sa nemal možnosť oboznámiť s podaním žalovaného, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom. Súd prvého stupňa po vrátení spisu zistil, že písomné vyjadrenie žalovaného k návrhu na obnovu konania z 15. marca 2010 bolo doručené žalobcovi 30.

marca 2010 do vlastných rúk (č. I. 22 spisu). Súd na základe zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu, ktorého závermi bol viazaný, žalobcovi opätovne doručoval písomné vyjadrenie žalovaného z 15. marca 2010, ktoré prevzal splnomocnený zástupca žalobcu 28. septembra 2012. Súd opätovne posudzoval dôvody pre obnovu konania a z pripojeného spisu sp. zn. 11C 97/2005 zistil, že žalobou podanou 19. mája 2005 sa žalobca P. Š. domáhal voči žalovanému Y. U. D. Z. X. vydania rozsudku, ktorým by súd zakázal žalovanému zasahovať do vlastníckych práv žalobcu vyplývajúcich zo záložného práva k bytu č. 72, nachádzajúceho sa v bytovom dome súp. č. 1234, zapísaného na LV č. 13182, pre kat. územie X. - M., zdržať sa začatia výkonu záložného práva v prospech ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v tomto obytnom dome, ako aj vo svoj prospech a náhrady trov konania. Okresný súd Košice I rozsudkom z 8. apríla 2008 č. k. 11C 97/2005-126 žalobu zamietol a žalobcu zaviazal k náhrade trov konania vo vzťahu k žalovanému. Podľa odôvodnenia rozsudku, dôvodom pre zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, ako aj nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Košiciach, ako odvolací súd, rozsudkom zo 14. októbra 2008 č. k. 6Co 141/2008-199, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. decembra 2008, rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že závery prvostupňového súdu o nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, ako aj nedostatku pasívnej legitímácie žalovaného, v konaní boli odôvodnené a správne: „Z obsahu návrhu na začatie konania je zrejmé, že žalobca sa domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva s tvrdením, že do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje žalovaný. Základnou podmienkou úspechu všetkých žalôb vo veciach vlastníckych je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu. Bez preukázania svojho vlastníckeho práva nie je totiž žalobca aktívne legitimovaný domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prislúcha.“ V konaní bola nesporne preukázaná skutočnosť, že v čase podania žaloby, t.j. 19. mája 2005, bol vlastníkom predmetného bytu žalobca, avšak v priebehu konania vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudol J. F., a to udelením príklepu v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách. Preto aj odvolací súd dospel k tomu záveru, že žalobca v priebehu konania stratil vlastnícke právo k predmetnému bytu a teda aj aktívnu legitímáciu domáhať sa ochrany, ktorá mu ako vlastníkovi prináleží. Ďalej podľa odvolacieho súdu bolo v predmetnom konaní dokazovaním nesporne preukázané, že žalovaný nie je tým subjektom, ktorý zasiahol do vlastníckeho práva žalobcu. Žalovaný bol iba zástupcom vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu na ul. W. Č. X v X., ktorých žalovaný ako správca bytového domu iba zastupoval. Preto podanou žalobou nežaloval subjekt, ktorý do jeho vlastníckeho práva v skutočnosti zasahoval, resp. zasiahol, teda vlastníkov bytov a nebytových priestorov predmetného bytového domu, ale subjekt, ktorý vlastníkov bytov a nebytových priestorov iba zastupoval na základe zmluvy o výkone správy.“ Z oboch rozsudkov súdov vyplýva, že súdy mali k dispozícii zmluvu o výkone správy z 19. januára 1994 a pri rozhodovaní vo veci sa touto zaoberali.

Súd si pripojil spis Okresného súdu Košice I sp. zn. 16C 115/2010 a zistil, že v tomto konaní je žalobcom P. Š. a žalovanými sú 1/ R. D. G. N. Y. Y..N..K.. a 2/ Y. U. D. Z. X., predmetom konania je neplatnosť dražby. Rozsudkom zo 7. mája 2008 bola žaloba zamietnutá, v odvolacom konaní Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 3. septembra 2009 č. k. 1Co 292/2008-313 prvostupňový rozsudok potvrdil. Tento rozsudok prevzal poverený zástupca žalobcu 24. septembra 2009. Práve tento rozsudok je podľa žalobcu dôvodom pre obnovu konania a môže pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

Po takto vykonanom dokazovaní súd poukázal na ust. § 228 ods. 1 písm. a), ods. 3, § 230 ods. 1, § 234 ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) a dospel k záveru, že nie sú dané dôvody pre obnovu konania. Dôkazy, ktoré popisuje žalobca v návrhu na povolenie obnovy konania boli súdu známe v priebehu pôvodného konania. Zmluva o výkone správy, na ktorú žalobca poukazuje, bola súčasťou súdneho spisu sp. zn. 11C 97/2005 a bola predložená spolu so žalobou, nachádza sa na č. I. 9 až 17 súdneho spisu. Aj z rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu vyplýva, že súd posudzoval predmetnú zmluvu o výkone správy a súdom oboch stupňov zmluva o výkone správy známa bola. Preto tento dôkaz nie je novým dôkazom v konaní.

Pokiaľ žalobca poukazoval na písomné vyjadrenie generálnej prokuratúry, je to listina z 18. januára 2010 o tom, že boli vyžiadané príslušné spisy a po ich preskúmaní bude o spôsobe vybavenia podnetu upovedomený, nemá pre konanie o povolenie obnovy žiaden právny význam. Žalobca nepredložil súdu žiadne ďalšie listiny týkajúce sa stanoviska generálnej prokuratúry. Navyše, pokiaľ by bol generálny prokurátor dospel k tomu záveru, že rozhodnutiami súdov bol porušený zákon, využil by svoje oprávnenie vyplývajúce z ust. § 243e O.s.p. podaním mimoriadneho dovolania.

Ďalším dôkazom, ktorý žalobca považoval za rozhodujúci pre obnovu konania, je rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2009 č. k. 1Co 292/2008-313, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu z 5. mája 2008, č. k. 16C 206/2005-219. V tomto konaní sa žalobca domáhal voči R. R. D. G. N. Y., Y.N.K.. X.Š. a Y. U. D. Z. X. určenia neplatnosti dražby. Tento rozsudok podľa neho potvrdzuje tú skutočnosť, že žalované Y. U. D. Z. X. bolo pasívne vecne legitimované vo veci, v tomto prípade odvolací súd jeho nedostatok pasívnej legitimácie nezistil. V tejto súvislosti súd poukazuje na odôvodnenie tohto rozsudku, z ktorého vyplýva, že konanie o neplatnosť dražby podľa zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách je konaním o špeciálnej určovacej žalobe a aktívnu i pasívnu vecnú legitimáciu v takomto konaní nie je možné stotožňovať s konaním, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Košice I pod č. k. 11C 97/2005, ktorého obnovu konania žalobca žiada. Preto súd dospel k záveru, že pokiaľ žaloba v konaní pod sp. zn. 11C 97/2005 bola právoplatne zamietnutá z dôvodu nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitimácie účastníkov konania, na tejto skutočnosti nič nemenia žalobcom predložené dôkazy a nemôžu pre neho prívodiť žiadne pozitívnejšie rozhodnutie. Pokiaľ sa žalobca odvolával na nesprávne právne posúdenie veci v konaní, ktorého obnovu konania sa domáha, súd poukazuje opätovne na dôvody obnovy konania uvedené v cit. § 208 O.s.p., ktorými je súd viazaný a preto môže skúmať iba to, či tieto dôvody obnovy konanie sú dané alebo nie. Nesprávne právne posúdenie veci je dôvodom pre podanie odvolania podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. Všetky tieto dôvody súhrne viedli k tomu, že súd návrh žalobcu na obnovu konania zamietol v súlade s cit. § 234 ods. 1 O.s.p..

O trovách konania súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov ich náhradu nepriznal v súlade s § 150 ods. 1 veta prvá O.s.p. Súd prihliadol na preukázanú skutočnosť, že žalobca je sociálne odkázanou osobou, ktorého jediným zdrojom príjmu je invalidný dôchodok v sume 290,20 Eur a súd túto okolnosť považoval za okolnosť hodnú osobitného zreteľa. Úspešný žalovaný je právnickou osobou, ktorá sa zaoberá správou nehnuteľností, ako aj prenajímaním nehnuteľností a zdroje jeho príjmov sú nepomerne vyššie ako zdroje žalobcu, preto môže trovy tohto konania znášať sám. Zároveň súd poukázal na to, že samotná výška trov, ktoré mali žalovanému vzniknúť právnym zastúpením, nezodpovedá sume, ktorá bola týmto právnym zástupcom vyčíslená na 316,18 Eur. Žalobca v tomto konaní podával písomné vyjadrenia vo svojom vlastnom mene a až 26. júla 2013 bolo na súd podané písomné podanie podpísané H.. F., avšak bez predloženia plnej moci od žalovaného. Táto plná moc bola súdu predložená až 10. marca 2014 (s dátumom 3. marca 2010) po pojednávaní vo veci, na ktorom bolo vo veci rozhodnuté.

Proti uzneseniu podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.

Žalobca v odvolaní uviedol, že Y. Z. X., ako správca bytového domu, mohol zastupovať vlastníkov bytov a nebytových priestorov pri výkone zriadeného záložného práva zákonom v prospech ostatných vlastníkov vtedy, keby ho boli splnomocnili. V zmluve o výkone správy z 19. januára 1994, na ktorú sa prvostupňový súd v konaní sp. zn. 11C 97/2005 a odvolací súd v konaní sp. zn. 6Co 141/ 2008, odvolávajú, nie je ani zmienka o tom, že by bol správca uvedeného bytového domu splnomocnený k výkonu záložného práva. Z článku 9 ods. 1 tejto zmluvy žiadne splnomocnenie pre správcu k podaniu návrhu na výkon záložného práva nevyplýva. Žalobca predložil k žalobe sp. zn. 11C 97/2005 túto zmluvu o výkone správy z 19. januára 1994 ako dôkaz, že z tejto zmluvy žiadne splnomocnenie pre správcu Y. Z. X. k podaniu návrhu na výkon záložného práva nevyplýva. Oprávnenie podať takýto návrh neobsahoval ani zákon č. 182/1993 Z.z. v znení účinnom ku dňu podania návrhu na výkon záložného práva. Správca Y. Z. X. vyčíslil „údajný dlh“ žalobcu vo výške 98.094,20 Sk. Táto pohľadávka je len fiktívnou, vymyslenou Y. Z. X.. Pozostáva z údajnej istiny 27.006,20 Sk, z poplatku z omeškania vo výške 66.825,- Sk a z údajnej ostatnej pohľadávky 4.623,- Sk. Táto pohľadávka sa mala stať splatnou 31. januára 2005 (splatnosť poslednej splátky). Na údajnú dlžnú istinu vo výške 27.006,20 Sk si správca napočítal poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania. Žalobca v odvolaní uviedol, že sudkyňa prvostupňového súdu v konaní sp. zn. 11C 97/2005 sa vyčísleným údajným dlhom žalobcu vôbec nezaoberala napriek tomu, že tento je určujúcim pre výkon záložného práva. Žalobu proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva namietla s odôvodnením, že na byty v spoločenstve vlastníkov je zriadené záložné právo zo zákona. Záložné právo však predpokladá platnú pohľadávku, bez ktorej nemôže existovať. V bytovom dome súp. č. 1234 na ul. W. X a X nebolo zriadené žiadne spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ako sa sudkyňa domnieva. Žaloba proti neoprávnenému zásahu do vlastníckeho práva k bytu s návrhom na vydanie predbežného opatrenia bola na súde podaná 19. mája 2005. Sudkyňa návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietla a vo

veci rozhodla až v roku 2007, za viac ako 2 roky po dražbe bytu žalobcu. Podľa názoru žalobcu sa sudkyňa v konaní sp. zn. 11C 97/2005 dopustila trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa. Rozsudok sp. zn. 11C 97/2005 je nevykonateľný. To isté platí i pre rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co 141/2008 v odvolacom konaní. To, že k výkonu záložného práva na byt správcom je potrebný súhlas, resp. splnomocnenie ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov, žalobcoví potvrdili takmer všetci koncipienti advokátov, u ktorých sa na to informoval. Rozhodol o tom aj Najvyšší súd SR rozsudkom z 25. februára 2010, sp. zn. 4Cdo 59/2009, ktorý bol prílohou k podaniu na súd vo veci z 5. marca 2014 a nachádza sa v spise. Pokiaľ sudkyňa v uznesení uvádza zamietnutie žaloby o neplatnosť dražby v konaní sp. zn. 16C 206/2005, bola žaloba o neplatnosť dražby bytu zamietnutá z procesných dôvodov a v odvolacom konaní pod sp. zn. 1Co 292/2008 odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu potvrdil z dôvodu, že žalobca o neplatnosť dražby jeho bytu neuviedol aj vydražiteľa bytu J. F. Pasívnu legitímáciu správcu Y. Z. X. však odvolací súd potvrdil z dôvodu, že tento správca nemal k výkonu záložného práva od ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov žiadne splnomocnenie a konal len sám za seba. Nové listinné dôkazy predložené súdu v tomto konaní, ktoré žalobca nemohol predložiť v pôvodných konaniach sp. zn. 11C 97/2005 a 6Co 141/2008 a podľa názoru žalobcu sú spôsobilé privodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci sú:

- 1/ Rozsudok odvolacieho súdu z 3. septembra 2009, sp. zn. 1Co 292/2008-313, predložený súdu s návrhom na obnovu konania,
- 2/ Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 25. februára 2010, sp. zn. 4Cdo 59/2009, predložený v konaní o obnove konania 6. marca 2014.
- 5/ Rozsudok Okresného súdu Košice I zo 14. marca 2007, sp. zn. 20C 1402/2000, predložený v konaní o obnovu konania 6. marca 2014.
- 4/ Zmluva o výkone správy z 19. januára 1994, potvrdzujúca skutočnosť, že správca bytového domu nebol v nej splnomocnený k výkonu záložného práva na byt žalobcu. Sudkyne prvostupňového i odvolacieho súdu v rozpore so zákonom č. 182/1993 Z.z. použili túto zmluvu o výkone správy ako dôkaz na údajné splnomocnenie správcu na výkon záložného práva.

Žalovaný ostal v odvolacom konaní nečinný.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal žalobca v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal uznesenie podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie rozhodnutia súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania. V konkrétnom prípade bolo úlohou súdu posúdiť, či návrh na obnovu konania spĺňa podmienky jeho prípustnosti.

V preskúmvanej veci žalobca navrhol povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde I pod sp. zn. 11C 97/2005 z toho dôvodu, že sú tu nové dôkazy a skutočnosti, ktoré nemohol predložiť v konaniach prvostupňového a odvolacieho súdu z dôvodu, že ich nemal k dispozícii. Žalobca predložil súdu zmluvu o výkone správy z 19. januára 1994, ktorú obstaral v decembri 2009, oznámenie Generálnej prokuratúry z 18. januára 2010 o postupe vybavenia trestného oznámenia, týkajúceho sa napádaných rozsudkov a rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2009 č. k. 1Co/292/2008-313, potvrdzujúci správnosť označenia Y. U. D. Z. X., T. XX, X., ako žalovaného, aj v konaniach pod sp. zn. 11C 97/2005 a 6Co 141/2008-199, proti ktorým návrh na obnovu konania smeruje.

Odvolací súd sa plne stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa, ktoré považuje za správne a zákonné, preto na ne v podrobnostiach poukazuje v súlade s ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Vzhľadom na odvolacie dôvody žalobcu odvolací súd na doplnenie uvádza nasledovné:

So zreteľom na mimoriadnosť tohto opravného prostriedku platia preň určité obmedzenia v porovnaní s odvolaním. Podmienkami prípustnosti každého návrhu na obnovu konania sú: spôsobilý predmet, voči ktorému návrh smeruje, zákonný dôvod obnovy, o ktorý sa návrh musí opierať, lehoty, počas ktorých musí byť návrh na obnovu konania podaný, osoba spôsobilá k podaniu návrhu, osobitné náležitosti návrhu na obnovu konania a príslušnosť súdu k prejednaniu návrhu na obnovu konania. Splnenie, resp. nesplnenie týchto podmienok je súd povinný skúmať z úradnej moci.

Odvolačný súd poukazuje na stále aktuálnu judikatúru R 6/1968, v zmysle ktorej nemožnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní [§ 228 ods. 1 písm. a) O.s.p.] sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť či predložiť tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy účastníkom konania voči súdu. Nejde o prípady nevykonania možného dokazovania súdom o tých skutočnostiach, rozhodnutiach a dôkazoch, ktoré účastníci konania označili, avšak súd ich nepokladal za rozhodujúce, a preto sa k ich dokazovaniu neprikróčilo.

Odvolačný súd sa po preskúmaní veci stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že dôkazy, ktoré popisuje žalobca v návrhu na povolenie obnovy konania, boli súdu známe v priebehu pôvodného konania. Zmluva o výkone správy, na ktorú žalobca poukazuje, bola súčasťou súdneho spisu sp. zn. 11C 97/2005 a bola predložená spolu so žalobou, nachádza sa na č. l. 9 až 17 súdneho spisu. Aj z rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu vyplýva, že súd posudzoval predmetnú zmluvu o výkone správy a súdom oboch stupňov zmluva o výkone správy známa bola. Preto tento dôkaz nie je novým dôkazom v konaní.

Správny je aj záver súdu, že pokiaľ žalobca poukazoval na písomné vyjadrenie generálnej prokuratúry, je to listina z 18. januára 2010 o tom, že boli vyžiadané príslušné spisy a po ich preskúmaní bude o spôsobe vybavenia podnetu upovedomený, nemá pre konanie o povolenie obnovy žiaden právny význam, pričom žalobca nepredložil súdu žiadne ďalšie listiny týkajúce sa stanoviska generálnej prokuratúry.

Ďalším dôkazom, ktorý žalobca považoval za rozhodujúci pre obnovu konania, je rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 3. septembra 2009 č. k. 1Co 292/2008-313, ktorým bol potvrdený rozsudok prvostupňového súdu z 5. mája 2008, č. k. 16C 206/2005-219. Podstatou argumentácie žalobcu v tomto smere je, že v predmetných súdnych rozhodnutiach okresného a krajského súdu je vyslovený iný právny názor, ako v konaní, povolenia obnovy ktorého sa žalobca domáha (bez porovnávania skutkových okolností, na ktorých boli obe žaloby založené).

Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav v pôvodnom konaní zistený úplne alebo správne. V súvislosti s vyššie uvedeným však odvolací súd zdôrazňuje, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávností procesnej povahy; na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. Vecná nesprávnosť rozsudku napadnutého návrhom na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p. (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 15/2000).

Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne a odvolací súd uznesenie potvrdil v súlade s ustanovením § 219 ods. 1 O.s.p.

Účastníci nenavrhli rozhodnúť o náhrade trov odvolacieho konania, preto o ich náhrade nebolo potrebné rozhodnúť (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.